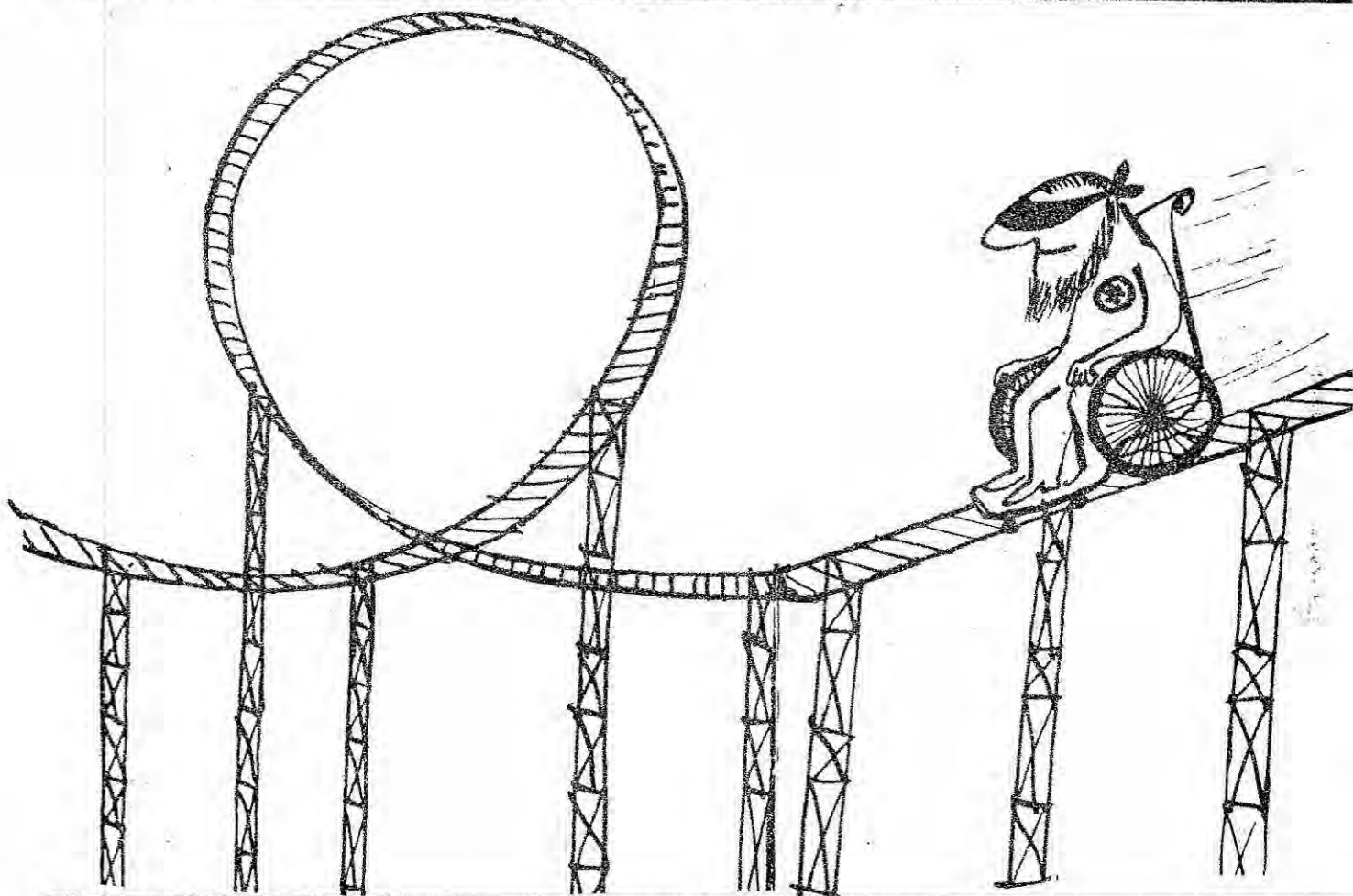

FNL i NORGE nr. 3 1973

**FØLGER DU
LEDELSENS
LINJE
BLINDT?**

**DELTA I
PROGRAM
DISKUSJONEN!**

INNHALDSFORTEGNELSE:

SIDE: 2,3 -BREV OG INNLEGG
SIDE: 4,5,6,7 -STUDIER
SIDE: 8 -INTERVJU FRA BERGEN
SIDE: 8,9 -1.MAI

SIDE: 9,10 -HVA SKJER I LAOS?
SIDE: 11,12 -VIETNAM NÅ
SIDE: 13 -INNSAMLINGA
SIDE: 14 -ØKONOMI
SIDE: 15,16 -ANERKJENN PRR!

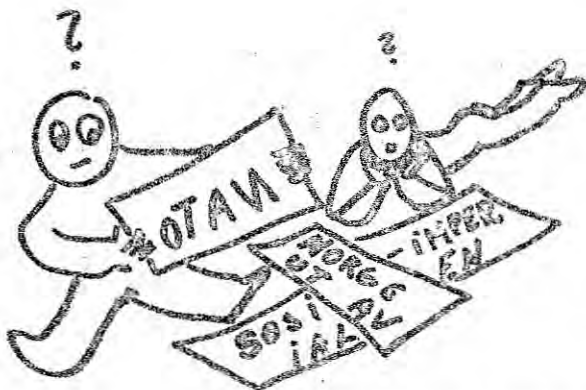
Solkom - ein snever front ?

Nixons bombetaktikk i jula førde til at mange fekk augo opp for kva som verkeleg hender i Vietnam. Så og her i Øystese. Gruppe vår ville sjølvsagt knytte flest mogeleg av desse folka til seg. Kva skjer - folk er uvillige til å gå med i Solkom. Bra folk som har lyst til å jobbe for Vietnams folk, som ser USA sine imperialistiske føremål i Indo-Kina - men som ikkje kan ta stilling til "Noreg ut av Nato"-parolen. Dei forstår ikkje kvifor dei må ta stilling mot Nato for å jobbe for Vietnam. Ei fann likevel ut at Solkom gjorde så bra arbeid at ho kunne bli med, men det er unntaket. Gruppe har diskutert dette og meiner Nato ut av Noreg-parolen bør takast bort frå programmet. Det er viktig med einskap, og å få byggd ein sterk opinion. Vi ser difor positivt på ei utvikling mot ei samanslåing av VB og Solkom. Men det er viktig at demokratiet vert verna. Aktivistane må vera dei leiande og bestemmande. Fronten bør stå på eit klart anti-imperialistisk grunnlag dvs. mot USA-imperialismen i Indo-Kina. Vi er overtydde om at dette vil tjene kampen for Indo-Kinas folk, fordi vi vil få fleire til å ta del i den.

Nytenking skadar ikkje.

Brev fra Øystese.

PROGRAM ?

SEKTERisme ?

Jeg vil her prøve å redegjøre for mitt syn på solidaritetsarbeidet for Vietnam.

For det første, hvordan kan man på beste måte støtte folkets frigjøringskamp i Vietnam, mot USA-imperialismen, det må være utgangspunktet for arbeidet.

Er det vietnamesiske folket tjent med at sekteriske trekk kommer til uttrykk i vårt solidaritetsarbeide?

Først vil jeg si litt om mitt personlige forhold til folket i Vietnam. Det var en sann og oppriktig forståelse for deres frigjøringskamp, og en dyp medfølelse for deres lidelser gjennom ca. 30 år i en sammenhengende terror fra imperialistiske makter for å få kontroll over landets ressurser, at jeg tok et klart standpunkt for deres kamp.

Jeg mener at folkets kamp i Vietnam er uten sidestykk i verdenshistorie, og dette av flere grunner: For det første er et forholdsvis lite land i ferd med å drive verdens største imperialistiske makt ut av en hel verdensdel, grunnlaget for denne seier blir lagt i Vietnam. For det andre, har denne kamp avslørt imperialismens natur for hele verden, som ingen andre frigjøringsbevegelser har gjort til denne tid, og viser vei for nye framstøt mot imperialismen. Ved å gi maksimal støtte til denne kampen, vil vi først og fremst støtte det folket som har følt denne kampen helt inn på sin nakne kropp, men vi vil også samtidig gjøre denne mest effektive motstand mot alle imperialistiske overgrep på lengre sikt. Til snarere USA trekker sine tropper ut av Indo-Kina, vil denne seier være et desto større slag mot USA-imperialismen på lengre sikt.

Etter det jeg kan forstå, kan det ikke bli snakk om noen innskrenkninger av solidaritetsarbeidet for Vietnam, for deres frigjøringskamp er på langt nær slutt fordi bombene har sluttet å falle over Vietnam.

Vi må fremdeles drive opplysningsarbeide blandt folket.
Vi må prøve å samle flest mulig om parolen "USA ut av Indo-Kina"
Vi må innskrenke vår virksomhet til det som alltid er hovedoppgava vår, nemlig å støtte folkets kamp i Vietnam. Det vil si å unngå utvidete paroler som ikke angår folkets kamp i Vietnam.
Kutte ut begrepet "sosialimperialismen".

Unngå å trekke inn innenrikspolitiske problemer, slikt som kan skape splittelse i enhetsfronten, som NATO og EF.

En front kan selvfølgelig ha flere avsnitt, men det er hevet over en hver tvil, at til flere avsnitt en frontorganisasjon har, til tyngr tyngr er det å samordne troppene, det sku

en front har, til tyngr er det å samordne troppene, det skulle være nødvendig å nevne synes jeg.

Mink kravene til de som er villig til å gjøre en innsats, stor eller liten, om deres politiske nivå ikke var så høyt, så ville et slikt arbeide helt sikkert bevisstgjøre dem mye mere, enn om de skulle ha stått utenfor et solidaritetsarbeide for folket i Vietnam.

Disse forandringene mener jeg ville ha skapt et bedre solidaritetsarbeide og bekjempet imperialismen på en bedre måte, både på kort og lang sikt.
Dette bør tas opp til diskusjon!

Håkon, Trondheim

Fra Stord

Fra FNL-gruppa på Stord har vi mottat et avisutklipp fra lokalavisa på stedet som er skrevet av en av FNL-aktivistene. Innlegget er et bra initiativ, et eksempel til etterfølgelse. Ved siden av innlegget følger disse kommentarer:

Nettopp nå er vi nødt til å markere oss i dagspressa så ofte og så mye som mulig. Dette må komme som en motvekt mot resten av stoffet om Vietnam i dagspressa, som stort sett bare er egnet til å forvirre og til å støtte Saigon-juntaen.

Avisinnlegget skapte store diskusjoner på stedet og folk ble av den grunn tvunget til å ta et standpunkt.

Stord-gruppa mener vider: "Vi har i det siste hos oss merket tendenser til at vietnamopinionen glir inn i en dvaletilstand og vi har diskutert metoder for å hindre en slik utvikling, metoder for å styrke og utvikle opinionen. Innlegget vårt er et bra eksempel og vi oppfordrer andre grupper til å forsøke å ta i bruk lokalavisa for å avsløre Saigon-juntaens planer om å likvidere 40% av de politiske fangene. Krev også at den norske regjeringa skal anerkjenne PRR.

Aktivist på Stord

Fotoutsstilling

PRR-kontoret i Oslo har en ferdig oppsatt utstilling med ca. 30 store fotoplater (ca 30x50cm). Bildene forestiller hovedsakelig forholdene i Nord-Vietnam under og etter USAs bomberaid. Vi tror dette kan være en bra inspirasjon for folks forståelse av å gi penger til Vietnam.

Skulle være et bra tilbud til alle som vil satse noe mer en på en vanlig stand. Skulle også være fin som et supplement til et åpent møte. Utstillenga er ferdig tekstet på norsk, kort sagt ferdig til utsendelse.

Bestilling sendes til:
Republikken Sør-Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjerings Informasjonsbyrå, Postboks 8317, Hammersborg, Oslo 1.

Det er viktig at en er hovedansvarlig for en slik bestilling, slik at PRRs representanter vet klar beskjed om hvem de kan henvende seg til.

Vi oppfordrer folk til å benytte

VIETNAM - FRONTPOLITIKK OG FRIGJØRINGSKAMP.

Denne artikkelen er skrevet i nær tilknytning til 1. brev i Solkoms studiesirkel og studiene i FNL i Norge nr. 2 1973 og forutsetter at folk kjenner litt til dette stoffet.

Etter åtte års hard kamp mot de franske inntrengerene, fikk det vietnamesiske folket den formelle bekreftelsen på sin historiske seier ved undertegnelsen av Geneve-avtalen 20. juli 1954. Denne avtalen fastslo Vietnams grunnleggende nasjonale rettigheter, (suverenitet, uavhengighet, enhet og territoriale integritet) og folkets rett til selv å bestemme sin fremtid.

Helt i tråd med Geneve-avtalen ble Viet-Minh-styrkene trukket nord for den 17. breddegrad. Ifølge Pentagon-rapporten etterlot de seg et politisk apparat på 5-10 000 mann som skulle drive propaganda og valgkamp frem til valgene i 1956. Disse folkene hadde strenge ordrer om å bruke bare fredelige midler. (Det skulle senere vise seg at Viet Minh gjorde en stor feil her fordi deres politikk tillot Diem å herje som han ville i Sør-Vietnam, jfr. PRRs linje i dag).

Allerede mens Geneve-forhandlingene pågikk, hadde USA sikret seg en lakei i Saigon, ved å tvinge Frankrike til å gi sin lakei, keiser Bao Dai, ordre om å innsette Ngo Dinh Diem som statsminister i sin regjering. (Diem hadde siden 1951 studert i USA og var blitt skolert av CIA, se Sara Lidmans bok "Fåglarna i Nam Dinh s.66). Han tvang senere keiser Bao Dai til å gå av, og sikret seg dermed makten i sør.

Det var hele tiden klart at hvis frie valg skulle holdes ville Viet Minhs kandidater vinne. Diem satte derfor igang den reneste heksejakt mot sine motstanere, særlig tidligere Viet Minh-folk og sympatisører. Ifølge Pentagon-rapporten ble 50 - 100000 mennesker arrestert bare i løpet av det første året under Diem. Deretter avholdt han "valg" 26.10 1955 og proklamerte Sør-Vietnam som selvstendig stat, stikk i strid med Geneve-avtalen.

Frem til 2. verdenskrig hadde Vietnam hatt en feydal samfunnsstruktur med noen få rike godseiere og en lutfattig bondebefolkning. Omfordeling av jorda til fordel for fattigbøndene hadde derfor vært et hovedpunkt i Viet Minhs program. Diem, derimot, brukte sin store politistyrke til til å gi jorda tilbake til godseierene. I tillegg ble bøndene pålagt å betale harde skatter og jordrente (med tilbakevirkende kraft til 1946).

I august 1954 ble Fredskomiteen i Saigon-Cholon (FISC) dannet. Blant lederene var Nguyen Huu Tho, en parti-politisk uavhengig advokat. (Han ble senere FNLs president). FISC hadde to ting på sitt politiske program:

1. Forsvare Geneve-avtalen mot Diems overgrep
2. Forsvare Viet Minhs jordreform

(Etterhvert som Diems terror økte, ble også motstand mot Diem en del av programmet). Dette var i overenstemmelse med folkets dybeste behov, og organisasjonen fikk derfor bred oppslutning. FISC organiserte folk til motstand gjennom store demonstrasjoner og aksjoner, og komiteen var en spire til den brede enhet som kom til uttrykk ved dannelsen av FNL. (Mer om dette i Vietnamese Studies nr.23).

Fra 1955 og utover økte Diems terror både i omfang og bredde. Den rammet ikke bare bønder og Viet Minh-folk, men også arbeiderene, de intellektuelle, det nasjonale borgerskapet, nasjonale minoriteter og religiøse grupper. Ved sin brutale undertrykking klarte Diem å oppnå kontroll over mesteparten av Sør-Vietnam, men han greidde ikke å forhindre at folket reiste seg til motstand. Streikene og demonstrasjonene ble stadig fler, og nye organisasjoner sprang frem. Disse organisasjonene møtte Diems vold med fredelige midler.

Mot slutten av 50-årene ble det stadig mer klart at hardere midler måtte til for å beskytte folks liv og rettigheter. I 1958 og 59 begynte de første lokale motstandskamper med våpen i hånd.

Kampen var sterkt svekket av at det var mange organisasjoner som ikke hadde særlig kontakt seg imellom. Mot slutten av 1960 søkte

derfor organisasjonene kontakt med hverandre, og på en kongress som sluttet 20. desember, vedtok de å danne en felles front (Sør-Vietnams Nasjonale Frigjøringsfront-FNL) som skulle lede og samordne kampen.

Kongressen valgte en sentralkomite med den kjente og respekterte patriot Nguyen Huu Tho som formann. Både valget av formann, organiseringen av fronten og det politiske programmet bar preg av den sterke vekt deltagerene la på enheten:

Organiseringen bygget på prinsippene om organisatorisk uavhengighet og likeverd. Alle organisasjonene ble representert i sentralkomiteen. I tillegg ble det avsatt ledige plasser for eventuelle nye medlemmer.

Det ble vedtatt et 10-punkts program som kunne forene hele folket til felles kamp mot felles fiende. Hovedpunktene i dette programmet var:

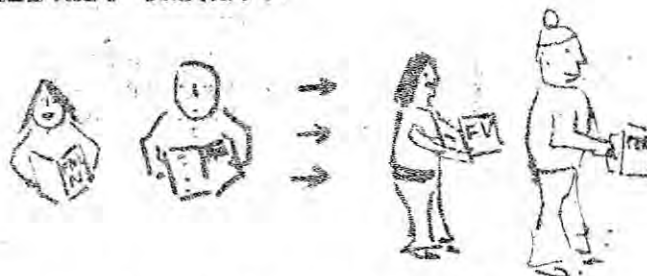
- opprette en nasjonal koalisjon-sregjering og bredt demokrati.
- opprette en uavhengig nasjonal økonomi.
- gjennomføre en progressiv og dyptgripende jordreform,
- garantere minoritetenes rettigheter,
- føre en fredelig og nøytral utenrikspolitikk
- fredelig gjenforening av lande

Som politisk hovedlinje for fronten ble det vedtatt å "forene alle sosiale lag, klasser og nasjonaliteter, alle politiske partier og grupper, alle organisasjoner, religiøse samfunn og patriotiske personer, uten hensyn til deres politiske tendens, for å avskaffe åket til de amerikanske imperialistene og deres medsvorne, Ngo Dinh Diem-klikken, for å oppnå uavhengighet, demokrati, fred nøytralitet og gå fremover mot nasjonal gjenforening."

Programmet fikk bred oppslutning, og fronten omfattet snart 28 organisasjoner og tallrike uavhengige enkeltpersoner. (Liste over organisasjonene finnes i FVs programhefte). Lokale avdelinger og lag vokste frem over hele Sør-Vietnam.

FNL bygget motstandskampen på tidligere erfaringer, særlig fra kampen mot franskmennene. I 1947 skrev Troung Chinh, generalsekretæren i Vietnams Arbeiderparti, boka "Motstandskampen vil seire", hvor han la frem de grunnleggende prinsippene for kampen:

"Mange mennesker tror at forsvarskrigen bare innebærer å sende tropper til fronten for å bekjempe fienden. Å gripe til våpen og drepe fiender er i virkeligheten bare den militære siden av problemet. Forsvarskrigen må gjennomsyre alle områder: de militære, økonomiske, politiske og kulturelle. Hvordan skal kampen føres på det militære området?"

STUDER FOR Å FÅ BEDRE PRAKSIS

I den militære kampen anvendes alle mulige midler for å opprettholde og utvikle den egne styrken og gjøre fiendens svakere. Dette betyr væpnet kamp for å drive fienden ut av landet.

Det ledende prinsippet i hele vår strategi må være den langvarige krigen. En langvarig krig er nøkkelen til seier. Hvorfor?

Fordi våre styrker, sammenlignet med fiendens, fremdeles er svake. Frankrike er et industriland - Vietnam er et jordbruksland. Fienden har fly, tanks og krigsfartøy, mens vi bare har enkle våpen. Fiendens tropper er veltrenede, våre tropper er ikke vant til krig. Om vi setter inn alle våre styrker i noen slag, for på den måten å avgjøre utfallet av krigen, kommer vi sikkert til å beseires. Men om vi i kampens gang holder våre styrker intakte, skolerer dem, utdanner armeen og folket, lærer bort militær taktikk søker å sikre tilstrekkelig mengde nødvendighetsvarer og samtidig tretter ut fienden og skaper uro i hans rekker, så vil han svekkes og til slutt lide nederlag. Med andre ord: Forlenger vi krigen slik som beskrevet ovenfor, vil

vår styrke vokse og fienden svekkes, hans moral vil synke og hans økonomi uthules. Jo mer vi kjemper, desto mer forenet vil folket bli, og desto mer vil de demokratiske kreftene i verden støtte oss. For fienden derimot gjelder at jo mer han trapper opp krigen, jo mer vil anti-krigs bevegelsen i Frankrike binde ham på hender og føtter. Den revolusjonære bevegelsen i de franske koloniene vil tvinge fienden til å splitte opp styrkene sine. Han kommer til å bli stadig mer isolert i verden. For å oppnå disse resultatene, må vi utkjempe en langvarig krig. Vi må vinne tid. Tiden arbeider for oss. Den kommer til å være vår fremste strategi om vi besluttet fullfører forsvarslinjen til slutten"

"Av de tre betingelser for seier er folkets enighet den viktigste. Om folkefronten er bred og sterk, men antikrigsbevegelsen i Frankrike og støtten fra de demokratiske kreftene ikke viser seg tilstrekkelige, kommer likevel før eller senere forsvarskrigen til å ende i seier. Under slike vilkår kommer den dog til å bli både hardere og mer langvarig. Sluttseieren vil bli vår, forutsatt at folket står samlet, stoler på seg selv og kjemper med fasthet."

Troung Chinh slo fast prinsippet om folkekrigen, utkjempet av hele folket. Kjernen i forsvarskrigen skulle være de væpnede styrkene med tre slags tropper - de regulære hovedstyrkene, regionale styrker og selvforsvarsmilits og -gerilja. Kampen ville ha tre faser:

1. Tilbakeholden, strategisk defensiv.
2. Likevekt - aktiv utmattelseskrig.
3. Almen motoffensiv.

Også FNIs strategi har vært å føre en nasjonal, langvarig og allsidig folkekrig. Det viktigste var å forene folket og å isolere fienden.

Dessuten holde initiativet i kampen og tvinge fienden til å kjempe på FNIs premisser: "Det er en offensiv strategi som består i nært å kombinere politikk med væpnet kamp, idet en bruker tre angrepsspisser: Militær aksjon, massenes politiske

aksjon og agitasjon blant fiendens tropper, og møter fienden samtidig i alle tre strategiske sektorer: Landsbygda, fjellområdene og bysentrene." (Vietnamese Studies nr.23)

Grunnleggende for FNIs styrke er at de kjemper for en rett ferdig sak. General Giap sier at politisk kamp "spiller en fundamental rolle, fordi på det politiske området ligger vår fundamentale overlegenhet og fiendens fundamentale svakhet." Videre sier han: "Folkekrigen er uovervinnelig, vesentlig på grunn av folkets militante enhet. Det er en avgjørende faktor for seier."

De frigjorte områdene er viktige både som baseområde for frigjøringskampen og for å bedre folkets levevilkår. Troung Chinh skrev i 1947:

"Å forbedre folkets levestandard og øke deres demokratiske rettigheter er to nødvendige vilkår for å mobilisere 25 millioner petroiter i kampen."

Om hærens rolle sier han:

"Når det gjelder enheten med folket, må armeen være seg bevisst at folket er vannet og armeen fisken som livnærer seg av vannet. Derfor må armeen stadig forbedre sitt forhold til folket, hvis støtte er nødvendig for en seier. For å styrke enheten må armeen utføre politisk arbeide blant befolkningen og hjelpe dem i produksjonen, avskaffe analfabetismen, forbedre de hygieniske forholdene og trene dem i geriljakrigføring."

I de frigjorte områdene opprettes folkets revolusjonære makt, med en ny sosial ordening hvor forrædernes land konfiskeres og deles ut til de fattige bøndene. Det organiseres lokale valg på selvstyrekomiteer. Alle over 18 år har stemmerett. Komiteen nedsetter grupper som tar seg av forsvaret, helsevesen, utdanning, jordbruk og andre økonomiske oppgaver. Slik er hele administrasjonen i de frigjorte områdene bygd opp, i landsbyer, distrikter, provinser og byer. De demokratiske reformene i de frigjorte områdene viser på det skarpeste motsetningen mellom de to regimene, folkets styre og det nykoloniale quisligregimet i Saigon.

Mot FN's prinsipp om den langvarige krigen, har USA forsøkt å avgjøre krigen i en lynkrig, hvor de fullt ut kan bruke sin tallmessige overlegenhet, ildkraft og mobilitet. Henry Kissinger erkjente arten av slike konflikter i en artikkel i Foreign Affairs (jan. 69) "Geriljaen vinner hvis den ikke taper. Den konvensjonelle hæren taper hvis den ikke vinner." Med andre ord er tid og politisk berissthet avgjørende i slike kriger. Kissinger har også angitt formålet med USAs terrorkrig i sin bok "Kjernefysiske våpen og utenrikspolitikk", hvor han sier at i "begrensete kriger" gjelder det å "tilføye fienden tap eller stille opp faremomenter som er ute av takt med konfliktenes mål." Fremgangen i frigjøringskampen kan en måle på hvordan USA er blitt tvunget til å endre metoder i sine forsøk på å erobre landet:

- Fra 1954 - 1958 forsøkte USA å erobre Vietnam med nykoloniale metoder.
- Fra 1958 - 1961 førte de en ensidig undertrykkelseskrig mot befolkningen.
- Fra 1961 - 1964 førte de den såkalte spesialkrigen med Saigon-hæren utstyrt, betalt og under kommando av amerikanerne for å knuse frigjøringskampen ledet av FNL.

Stanley-Taylor-planen hadde tre faser:

1. Pasifisering av Sør-Vietnam
2. Konsolidering av Saigonregimet
3. Erobring av Nord-Vietnam.

Det er viktig å merke seg at amerikanerne i denne perioden hadde som mål å erobre hele Vietnam. Et viktig ledd i "pasifiseringen" var ved terrorbombing av landsbygda å tvinge folket til "strategiske landsbyer" (i virkeligheten konsentrasjonsleire). Forholdet mellom frigjøringsstyrkene og folket er som fisken og vannet, og USAs plan var "to drain the water and catch the fish"

Fra 1965 - 1968 førte USA den "lokale" eller "begrensete" krigen, med massiv opptrapping og "amerikanisering" av krigen med over 1/2 million mann, samtidig med bombing og ødeleggelseskrig mot Nord-Vietnam. I Sør-Vietnam førtes krig

gen etter metoden "search and destroy" (oppseek og ødelegg).

Frigjøringsstyrkenes mektige TET-offensiv - som startet i januar 1968 - knuste denne strategien. Store nye områder ble frigjort. Amerikanske kart viser at FNL kontrollerte 4/5 av landet. USA ble tvunget over på "clear and hold" (renske opp og hold), en helt defensiv strategi. Overstkommanderen da general Westmoreland måtte gå av.

I mai ble det innledet offisielle samtaler mellom representanter for DRV og USA. I oktober frasa Johnson gjenvalg og erklarte full bombestans over Nord-Vietnam. I januar 1969 ble USA tvunget til å erkjenne FNL som selvstendig forhandlingspartner i Paris. FNL åpnet en ny front, den diplomatiske. Nixon begynte en delvis tilbaketrekking av amerikanske styrker og "vietnamisering" av krigen, med amerikansk flystøtte, det vil si tilbake til spesialkrigen.

(Her hadde Trondheim tatt med PRRs dannelse i 1969 og videre hadde de med fremgangen i frigjøringskampen som førte til fredsavtalen i år. P.g.a. plassmangel må dette gå ut, og vi henviser til artikler andre steder i bladet. RED.)

Spørsmål:

1. Hvordan kan vi påvise at kampen i Vietnam ikke er en borgerkrig, men en kamp mellom vietnameserne og USA-imperialismen?

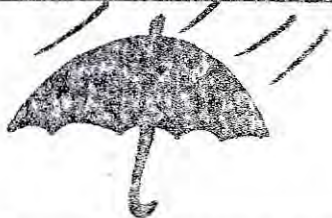
2. Hvordan har FNL/PRR greidd å skape så sterk enhet i Vietnam, og hva har det betydd for frigjøringskampen?

3. I hvor stor grad har vi i vårt solidaritetsarbeide greidd å forene folket og isolere fienden?

4. Hva kan gjøres for å utvikle enheten på din skole/arbeidsplass/hjemsted?

ANBEFALT LITTERATUR:

Vietnamese Studies nr. 23
 Vietnams Arbeiderpartis historia. Vi kommer att segra. Troung Chinh For Vietnam. Programhefte
 Fåglorna fra Nam Dinh. Sara Lidman

Intervju fra Bergen

Hvorfor er du ikke med i organisert vietnamarbeid ?

Kjente ikke til Vietnambevegelsen før i høst. De gjør så lite av seg. Jeg har ikke gått inn i Solkom fordi jeg ikke er helt sikker på parolene.

-Du har ikke tenkt å gå på studie-sirkel, da?

Jo-o, tenkt har jeg, men må konsentrere meg om skolearbeidet.

Syns forresten ikke det er riktig at vi absolutt må gå igjennom en studiesirkel for å kunne være med i fronten.

-Er du mot studier?

Nei, ikke misforstå meg - studier er nødvendig, men det er ikke alle som vil eller kan gå på studiesirkel. De kan gjøre bra Vietnamarbeid likevel. Solkom må få breiere tilbud til folk. Eksempel: Aksjonen "Et sted å være". Her var det ikke snakk om studiesirkler. Vi var likevel istand til å diskutere hva som måtte gjøres, skrive løpesedler m.m. Hovedsaken var at alle sto bak eit krav om at ungdommen i Bergen skal få eit sted å vere som vi sjølv bestemmer over. Det heller ikke nokke vanskelig å få folk til å skjønne at bombinga var fel eller at Vietnams folk må få bestemme sjøl.

Men jeg skjønner ikke helt hva NATO har med dette å gjøre, sjøl om USA bestemmer i NATO.

-Vi har noe som heter støttemedlemskap?

Jo, men jeg må allikevel ta stilling til plattformen, ikke sant? Jeg er nødt til å studere en god del for å ta stilling til f.eks. sosialimperialismen.

-Et spørsmål: Solkom i Bergen inviterte folk til åpent almannamøte i januar. Hva synes du om ~~så~~ slike arrangementer?

O.K. Kjempefint at dokker gjør sånt. Det må dokker fortsette med. -Men du synes ikke det er nok for å trekke folk med i arbeidet?

Ta med de nye folka med en gang. Men da må parolene delvis forandres.

-Er det riktig å stille krav til medlemmene m.h.t. til aktivitet?

Krava om aktivitet må ikke gjennomføres altfor strikt. F.eks. har de som går på skole varierende

arbeidsmengde. Dessuten: Nokken er istand til å jobbe mye-, de må ikke hidras, andre klarer ikke så mye. De må ikke utelukkes fra fronten av den grunn.

-Hva bør Solkom gjøre nå?

Samle folk vi kjenner og si: Folkens, nå må nokke gjøres for å vise hvem vi støtter i Vietnam. Det må bli helt klart for Nixon at han jaggu får respektere fredsavtalen og ikke kjøre i vei som det passer ham.

DET PASSER IKKJE OSS !

En 16 år gammel ungdomsskoleelev ble her intervjuet av Solkom'er i Bergen. Ungdomsskoleeleven deltok aktivt i innsamlingsaksjonen i januar.

(Intervjuet er kortet ned p.gr. av plassmangel. Red.)

1. mai:

Innsput!

På vårt siste Landsmøte ble det vedtatt at Solkom og FNL-gruppene kunne slutte opp om alle arrangementer 1. mai hvor vi kunne få fram vår politikk. Det ble også framheva hvor viktig det er at FNL-gruppene klarer å manifestere seg sjølstendig på denne dagen.

I år er det to ting som står i brennpunktet for oss:

1. Vi skal ta den siste kraftige innspurten i innsamlingen.
2. Vi skal arbeide for anerkjennelsen av PRR. (Les om markjenn PRR-kampanjen annedsteds i bladet.)

Å gjennomføre disse to oppgavene er svært viktig politisk. Å nå målet i innsamlingen vil være en enorm styrke for Folket som politisk kraft i Norge. Det vil styrke oss svært i opplysningsarbeidet med andre deler av Vietnamopinionen i Norge og det vil være et press på myndighetene til å øke bevilgningen til de frigitte områdene.

Men, vi har endel ganger opplevd at ENL-aktivister har prioritert annet arbeid 1. mai. Vi mener ikke dette er tilfredsellig i år. Mest mulig styrke bør konsentreres om å nå de endelige målet i innsamlingen.

HVORLEDES BØR ARBEIDET PRIORITERES?

Dette må sjølseggt tillenpes ulikt på forskjellige steder, men vi mener at følgende i hovedsak kan tjene som retningslinjer.

1. Tid for 1. mai bør brukes til diplomati for å få flest mulig partier, grupper og fagforeninger til å stille seg bak parolen om anerkjennelse av PRR. Vi må få flest mulig til å bære denne parolen i

flest mulig tog. (Se ellers artikler om anerkjennelseskampanjen).

2. 1. mai bør vi konsentrere oss om å være tilstede med innsamlingen overalt hvor folk er samlede og hvor det er mulig å samle inn penger. Arbeid også for at venner av ENL som ikke er medlemmer i fronten hjelper til med denne oppgava.

3. Prøv å få en skikkelig markering av gruppa med en stand eller på annen måte hvor vi kan spre propaganda om vår politikk og hvor vi kan spre informasjon om gruppa slik at vi kan klare å trekke flere folk til fronten.

En ting til slutt: Vi har nå masse ENL-merker. Det bør alltid vært sagt at disse er svært lett å selge på 1. mai.

At mange ENL-merker blir båret av folk er en måte å vise Vietnamopinionens styrke. Både gruppen og frontens økonomi sentralt tilstøtten. Derfor oppfordrer vi også gruppen til å bestille godt med ENL-merker til 1. mai og å selge dem. Dette merken opp på en kappe, plakat og dere vil opplyse at det ikke er noe problem å bli kritisert i mange sammenhenger.
LENN TIL.

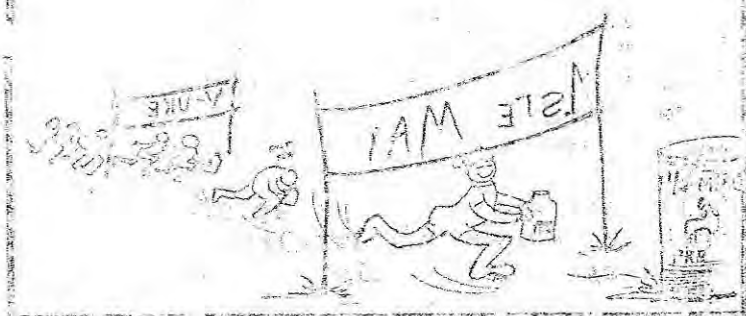
Hva skjer i Laos?

Den 27. januar ble fredsavtalen for Vietnam undertegnet i Paris. Folk stilte seg da straks spørsmålet: Hva med Laos og Kambodja?

Det er en kjennsgjerning at Laos er det hardest bombarderte land i verdens historie pr. person, likeledes at amerikanerne har hatt en horde såkalte rådgivere stasjonert i Vientiane. (I slutten av januar i år ca 10 000 mann). På den annen side har Frigjøringsbevegelsen under ledelse av prins Souphannouvong nå kontroll over 2/3 av landområdene i Laos. I disse områdene bør ikke lenger majoriteten av folket rundt regnet ca 1/3. Dette

vet vi skyldes den umenneskelige bombing, dessuten har tvangsflytting av hele byer iantil regjeringskontrollerte områder pågått lenge.

Fredsforhandlingene i Vientiane så ut til å kjøre seg fullstendig fast i slutten av januar. Det er krakter på ytterste høyre fløy som har forsøkt å stikke kjøpper i hjula. De forsøkte å sette fram sitt eget fempunkts fredsforslag på tross av at Souvannas Phoumas regjering hadde akseptert Phatets Laos fredsforslag som forhandlingsgrunnlag. En fred ville for høyrekræftene bety at de mistet sitt

maktgrunnlag, fordi en fred nødvendigvis måtte medføre tilbaketrekking av amerikanske og andre fremmede tropper, (spesielt Thai-landske leietropper betalt av USA) og at Phatet Lao måtte bli anerkjent på like linje med den såkalte "nøytrale" regjering. Videre ville det bety at Phatet Lao måtte aksepteres som likeverdig partner i en koalisjonsregjering.

Utover i februar var det helt åpenbart at USA ikke lenger så seg tjent med sine erkereaksjonære lakeier som de tidligere støttet opp om, (bl. a. høyrekuppet i 1964) Heller ikke den "nøytrale" løpegutten Souvanna Phouma befant seg lenger så vel i det reaksjonære selskap. Tross disse folkas gjentatte apeller til USA, tross deres kamp med Souvanna Phouma på kammeret, var og er de isolert.

Fredsavtalen ble undertegnet.

De raksjonære, som i 1962 (Geneveavtalen om Laos) hadde fått 1/3 av setene i nasjonalforsamlingen, måtte nå akseptere å dele den ene halvparten av plassene med nøytralistene. Den andre halvparten går helt og fullt til Phatet Lao. Dette viser hvor sterkt Phatet Lao står. Videre går avtalen ut på at Phatet Lao blir tilkjent kontrollen over 2/3-av landet. Regjeringen til "nøytralistene" kalles heretter bare "Vientianeregjeringa". Altså ikke lenger noen nasjonal regjering.

All amerikansk bombing er stoppet. Innen 60 dager fra avtalen ble undertegnet skal alle fremmede tropper være ute av landet.

Vestlige organer som f. eks. "the Economist" (24/2) må pent innrømme at "kommunistene" (Phatet Lao) fikk det som de ville ha det. Freden blir her kalt en "fred uten ære" for Souvanna Phoumas vedkommende.

Vi må vel bare slå fast at dette egentlig bare forteller om hvilken seier det laotiske folket har oppnådd i og med denne fredsavtalen.

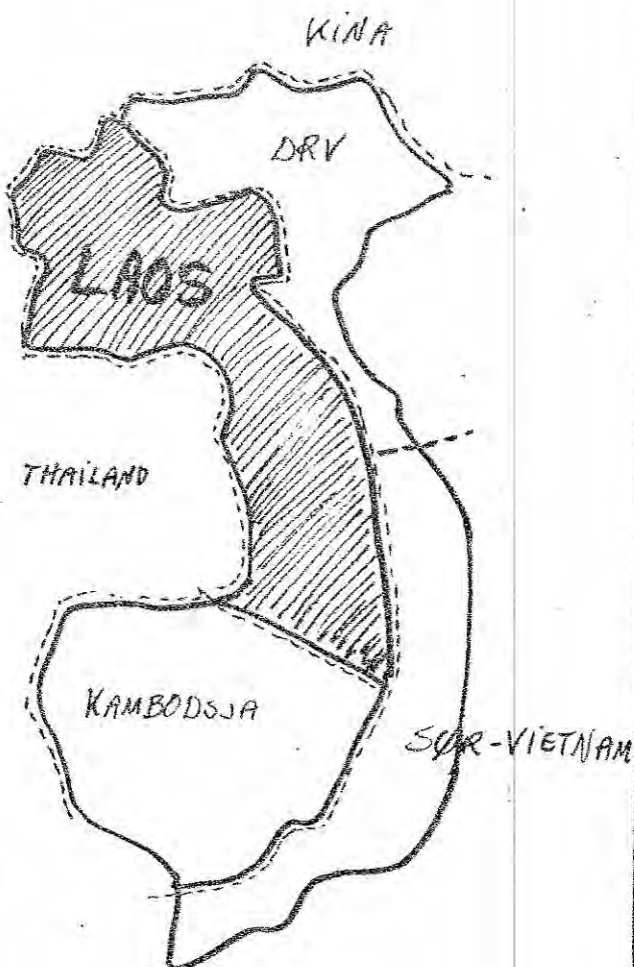
Men vi vet også at de reaksjonære kreftene ikke har sagt sitt siste ord. De brøt Geneve-avtalen i 1964 med USAs hjelp.

Det som skal skje framover, er at et Nasjonalt Konsultativt Råd skal opprettes, her skal representanter for Vientianeregjeringa og Phatet Lao sitte, pluss noen fler som blir utpøkt hver på sin kant. Dette rådet skal hjelpe til med å organisere valg til en ny nasjonalforsamling, og en ny koalisjonsregjering.

Vi kan slå fast:

Om noen saboterer disse valgene, vil det i alle fall ikke være Phatet Lao. Phatet Lao har en enorm støtte i befolkningen og har alt å vinne på fortsatt fred.

AHS

3-1

ble utlevert, derav 153 blinde eller med alvorlige øyenskader. (GPA)

PRR presser imidlertid stadig på for å få USA og Thieu til å overholde avtaleforpliktelsene, og DRV støtter dem. Det er dette som i NRK kalles "forsinkelser i utleveringen av krigsfanger".

DEN INTERNASJONALE KONTROLLKOMMISJONEN OG FIRE-PARTS-MILITÆRKOMMISJONEN.

Som kjent har både den felles militærkommisjonen og den internasjonale kontrollkommisjonen ikke kommet i arbeid som de skulle. Av de ting Saigon har gjort for å hindre disse organenes arbeid, bortsett fra bruddene på våpenhvilen, kan nevnes:

De krevde først at PRRs og DRVs representanter skulle undertegne innreisepapirer til Sør-Vietnam som Utlendinger (Aftp. 30/1)

De har organisert korporlige angrep på DRV og PRRs representanter, bl.a. i Hue og Dalat. Her har dette blitt referert som "opptøyer" av "rasende sivilister" (Aftp. 26/2)

Saigon og USA har ved flere anledninger misbrukt biler malt med militærkommisjonens farger og PRRs og DRV's flagg og dratt på falske "Inspeksjoner", med utenlandske reportere. (GPA)
I Duc Co (PRR-område) bombet Saigon-fly den 19/2 nybygde hus der en gruppe fra den internasjonale kontrollkommisjonen skulle bo. (GPA)

Slike eksempler er det masser av. Saigon og USA prøver å hindre kommisjonen i arbeidet, hindre PRRs kontakt med kontrollkommisjonen og med pressen etc. Utenlandske pressefolk har blitt angrepet av Saigon-soldater i forsøk på å nå fram til PRR-områder. (GPA, Resi.) USA har også hindret begge kommisjonene i å kontrollere den amerikanske tilbaketrekkingen.

Den 20/2 refererer Aftenposten at den kanadiske formannen i kontrollkommisjonen klager på at partene ikke overholder våpenhvilen og legger hindringer i veien for kommisjonens arbeid. Iflg. Le Monde (Frankrike) skal

han ved en anledning ha gjort det helt klart at det først og fremst var Saigon-regimet som hindret kommisjonens arbeid.

THIEU-REGIMETS UNDERTRYKKELSE - STADIG LIKE HARD.

Også i norske aviser har det kommet fram at det sitter store mengder i Thieus fengsler - trolig ca. 200 000, og at mange av dem er utsatt for hard tortur. Det har imidlertid kommet meldinger som antydde at Saigon har begynt å slippe ut fangene. Dette er ikke tilfelle. Saigon-myndighetene har åpent sagt at de ved våpenhvilen nok "skulle stoppe kampene, men ikke arrestasjonene". (GPA) Det er streng straff for ikke å ha Saigon-flagg på huset (Aftp), for å uttale seg til fordel for fred og forsoning (GPA) etc. Stadige razziaer gjennomføres, stadige politikontroller med arrestasjoner på gata, pressesensuren er like hard. 15/2 ble fire Saigon-aviser beslaglagt fordi de hadde skrevet om valutakrisen ute i verden! (GPA)

HVORDAN ER PERSPEKTIVENE FRAMOVER?

Militært tror jeg ikke vi skal være redde for at Saigon-troppene selv med sin overlegenhet i lufta og med 10 000 amerikanske "rådgivere", skal klare nå det de ikke klarte med hjelp fra hele USAs krigsmaskin - å gjenvinne større deler av de frigjorte områdene.

Men sabotasjen av fredsavtalen må vi regne med fortsetter, særlig i spørsmålet om de politiske fangene, om de demokratiske frihetene forøvrig, og om valget.

Det synes like klart som noen gang at i realiteten blir det ingen virkelig gjennomføring av avtalen før Thieu fjernes. Den politiske kampen mot Thieu i Sør-Vietnam vil nok ta mange former - det skjer mer i Saigon enn det som står i Aftenposten. Men uansett skal vi ikke regne dette som noen lett kamp som allerede er vunnet. Det vil ta tid, det vil kreve mye fra PRRs side, og i denne akmpen trenger de vår støtte like fullt som før.

INNSAMLINGA

11 5 1111111111111111

MÅL 1. januar til 1. mai KR. 150.000

RESULTAT HALVVEIS 1.3. KR. 60.000

1. desember 1972 sto innsamlinga totalt på ca. 90.000 kr. Resultatet etter 7 måneders aktiv innsamling, hvorav de siste 4 som frontens hovedoppgave. Et Landsstyremøte like før jul vedtok at skulle vi ha noen som helst sjanse til å nå målet - HALV MILLION TIL PRR - før neste Landsmøte i juni 73 så måtte vi utvikle metodene for innsamling; så måtte vi sette klare målsettinger og løfte kollektivt.

LS-møtet i desember 72 satte som målsetting AT FNL-GRUPPENE SKULLE SAMLE INN 150.000 kr. fra 1. januar til 1. mai. I tillegg håpet LS at lotteriet skulle innbringe ca. 100.000 og at enkeltbidrag skulle gjøre den halve millionen mulig.

Nå har vi nettopp passert 1. mars og vi kan slå fast - DEN HALVE MILLIONEN ER MULIG. Pr. 1. mars passerte innsamlinga totalt 300.000 kr. Vi startet 1. januar med 130.000 kr. På to måneder har FNL-gruppene samlet inn 60.000 kr. Lotteriet har innbragt ca. 70.000 og enkeltpersoner har bidratt med ca. 40.000 kr.

NØKKELEN til $\frac{1}{2}$ MILLION ligger i de enkelte FNL-gruppene. Greier de gjennom kollektive løft å oppfylle målsettingene som er satt for hvert enkelt distrikt - da kan vi avholde et landsmøte for en front som har løst sin hovedoppgave.

MANGE SMÅ PENGESUMMER BLIR EN STOR

La oss gjøre et tankeeksperiment.

La oss si at Solkom - vi består av 100 grupper spredd omkring i Norge. La oss si at alle disse gruppene fulgte parolen - STAND HVER LØRDAG. Og at de samlet inn ca. 60 - 100 kr på standen. Hver lørdag. Det er sann omtrent hva gruppene i Oslo gjør. Hver lørdag.

Hvis alle gjorde dette - så ville vi samle inn 6-10.000 kr. hver lörd. Og da skulle vi ikke trenge så svært mange lørdager på å nå målet - 90.000,- kr. Nærmere bestemt ca. 8-12 lørdager. Og vi vet at det er 8 lørdager til 1. mai - og seks andre ukedager også. Så det er slett ingen umulighet. Det er de små jevne beløpene som gjør målet mulig. Det er summen av alles innsats som gir

mai.

HVER ENKELT AKTIVIST I SOLKOM MÅ hvis målet vårt er 90.000 kr. til 1. mai - og det er det - samle inn noe sånt som ca. 3,- kr. hver dag det er mulig å samle inn - det vil si 90,- kr. fram til og med 1. mai.

Hver aktivist ca. 90 kr. fram til 1. mai. Enten på stand, eller på døraksjoner, eller gjennom ei liste eller.....

90,- kr. er ingen kjempesum - bare 1 krone fra 90 personer i løpet av 45 dager eller 10 kroner fra 9 personer eller.....

HUSK DET: HVIS ALLE SAMLET INN 90 kr. fram til 1. mai lå vi langt over målet. Husk det når gruppa planlegger aktiviteten fram til 1. mai.

Husk også å sende inn pengene til pg 21 08-26 med en gang de er innsamlet - OG BRUK GRUPPAS NAVN SOM AVSENDER.

VI HAR DET SVÆRT VANSKELIG AV OG TIL

Spesielt når vi skal tyde postgiro-taloner - og finne ut om de kommer fra ei gruppe eller fra enkeltperson

Det ville lette vårt arbeide svært om gruppa konsekvent brukte GRUPPAS NAVN (eks. Sandane FNL, ???FNL), som AVSENDER. Da ville gruppa bli godskrevet de innsamlede pengene uten nølen.

Og en annen ting. Ikke vent til dere har et jevnt beløp med å sende inn penger. Send dem inn med en gang ett er en aksjon. Uansett størrelse. Da forsvinner de ikke. Da kommer aktivitetsnivået i gruppa mye tydeligere fram. Og det vil våre vietnamesiske venner svært gjerne kjenne

Vi vil igjen minne om nødvendigheten av en kollektiv holdning, et kollektivt løft innenfor hvert enkelt distrikt. Vi foreslår at hver enkelt gruppe skriver til sin DA, og sier hvor stor del av distriktets

Skulle så galt være at noen ikke vet hvem som er DA - distriktansvarlig i distriktet - så skriv til oss, og vi vil formidle målsettingen.

I neste FNLiN vil vi presentere et søylediagram over hvor vi står i forhold til målsettinga. Da er vårens V-uke vel overstått, og forhåpentligvis kontoen økt så det virkelig monner.

Vietnam-uka vil bli den nest siste store mønstringen før vi summerer opp. Den siste vil bli 1. mai. Gruppene har frist til 10. mai med å sende inn penger som er samlet inn på 1. mai.

d.

INNSAMLINGSOVERSIKT :

Vi presenterer her en distriktavis oversikt over innsamlinga fra 1.1 til 1.3.73. Vi presenterer både det som er innsamlet og målsetting for distriktet. Noen av målsettingene er forandret av oss - for at de skal være litt mer i pakt med størrelsen av distriktet. Endel målsettinger er ikke korrigert av oss i pakt med distriktets eget ønske - fordi det vi vil nå er 150.000 kr.

Distrikt 1 Østfold (litt Akershus)
Mål: kr. 7.500,- Inns: kr. 1.629,36
Restmålsetting: Ca. 6.000,- kr.

Distrikt 2 Oslo (mye Akershus)
Mål: 50.000 kr. Inns: 29.027,61
Restmålsetting: kr. 21.000

Distrikt 3A Hedemark
Mål: kr. 4.000,- Inns: kr. 1.733,-
Restmålsetting: kr. 2.300,-

Distrikt 3B Oppland
Mål: kr. 3.500,- Inns: kr. 1.272,62
Restmålsetting: kr. 2.300,-

Distrikt 4A Buskerud (Indre Telemar)
Mål: kr. 7.500 Inns: kr. 7.249,51
Restmålsetting: Forslag nye kr. 7500

Distrikt 4B Vestfold (Ytre Telem.)
Mål: kr. 7.500,- Inns: 2.514,05
Restmålsetting: kr. 5.000,-

Distrikt 5A Rogaland
Mål: 3.000,- Inns: kr. 200,-
Restmålsetting kr. 2.800,-

Distrikt 5B Agder
Mål: kr. 4.500,- Inns: 1.110,74 kr.
Restmålsetting kr. 3.400,-

Distrikt 6A Hordaland
Mål: kr. 5.000 Inns: kr. 1.100,-
Restmålsetting: kr. 3.900,-

Distrikt 6B Sogn
Mål: Kr. 4.000,- Inns: kr. 709,16
Restmålsetting: kr. 3.300,-

Distrikt 6C Bergen
Mål: kr. 13.500,- Inns: kr. 5.149,-
Restmålsetting: kr. 8.400,-

Distrikt 7A Trøndelag
Mål: kr. 4.500,- Inns: 970,-
Restmålsetting: 3.600,-

Distrikt 7B Møre og Romsdal
Mål: kr. 3.000,- Inns: kr. 682,67

Distrikt 7C Trondheim
Mål: kr. 22.500,- Inns: kr. 12.942,-
Restmålsetting kr. 9.600,-

Distrikt 8 Nordland
Mål: 4.000,- Inns: kr. 932,-
Restmålsetting: kr. 3.100,-

Distrikt 9 Troms og Finnmark
Mål: kr. 6.000,- Inns: 2.466,87
Restmålsetting: kr. 3.600,-

ØKONOMI

M E D L E M S K O N T I N G E N T

Tiden er igjen inne for medlemskontingent. Som før for halvåret våren 73 kr. 5,- pr. medlem.

Pengene sendes til postgiro 20 29 81 merket MK innen 1. april.

Det er viktig, svært viktig at alle grupper tar spørsmålet om medlemskontingent alvorlig. Pengene som medlemskontingenten innbringer er innregnet i vårens budsjett som høyst nødvendige inntekter. Pengene blir brukt til å betale kontorleie, porto, kontormateriell - til å opprettholde kontakten innen organisasjonen.

Uten pengene vil vi få alvorlige vanskeligheter. Vi appellerer derfor til hvert enkelt medlem om raskt å betale sine kr. 5,- til sin gruppes kasserer, og skynde på han slik at han betaler inn pengene i tide.

HUSK OGSÅ - hvis ikke medlemskontingenten er betalt så blir det ingen representasjon med stemmerett på Landsmøtet i juni.

Kommer det til nye medlemmer til etter at MK er betalt for medlems-tallet pr. 1. april så betales de inn som det passer gruppa. Dog må de betales før 1. juni.

For mange grupper er gammel, ja eldgammel gjeld et tanke- og tidkrevende problem. AU er innstilt på å gjøre alle grupper gjeldsfrie innen LM.

Å gjøre alle gjeldsfrie er ingen liten affære. For Oslos vedkommende skal det gjøres på følgende måte. Oslo skylder pr. i dag kr. 29.000. De betaler kr. 9.000 innen Landsmøtet etter en bestemt plan - og de bli erklært gjeldsfrie.

Grupper som ønkser å få tilsendt et forslag til nedbetalingsplan fra kasserer skriver så fort de får lettet en kulepenn til KASSERER SOLK:
Boks 71 Kjelsås
Oslo 4

og ber om en slik nedbetalingsplan ELLER foreslår selv en nedbetalingsplan. Det siste er det beste - for kasserer kjenner i forholdene rudnt om i de forskjellige gruppene.

ALLE GRUPPER GJELDSFRIE INNEN LM

for vietnam

ET MISLYKKET EKSPERIMENT FOR Å BEDRE FOR VIETNAMS ØKONOMI

Den nylig innførte praksis med forskuddsbetaling av For Vietnam har vist seg håpløst umulig. Skulle vi følge regelen ville opplagstallet på FV synke 90% - fra 10.000 til ca. 1.000. Og det kan vi jo ikke tillate.

Derfor har vi sendt ut FV til alle som har antydnet at de kommer til å betale forskudd, men ikke har gjort det, Og de er langt, langt flere.

Nå er ikke situasjonen så mørk som antydnet. Generelt betales nå ca. 70% av de For Vietnam som vi sender ut. Så bra har det aldri vært før. Og det er akkurat nok til at FV så vidt holder hodet over vannet.

DERFOR - forbli ikke skremt av truselen om forskuddsbetaling. Den gjelder ikke lenger. Savner dere FV, eller er dere utsolgt, så bestill. Hurtig. Hurtig.

I den situasjonen vi står oppe i, med stor uklarhet hos svært mange om hva som egentlig foregår i Vietnam, i Indo-Kina, er FV midt i blinken.

Send inn bestillingen i morgen, og betal bladene når dere har solgt dem.

ALLE KJELL PRR

SOLKOMs Landsstyre besluttet på møtet 24.-25. feb. at en av våre viktigste oppgaver i tida framover er å arbeide for norsk anerkjennelse av PRR, Sør-Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering.

HVORFOR DETTE VEDTAKET?

Det er vår oppgave å støtte PRR maksimalt, for å hindre at USA igjen angriper Vietnam med vold
-sikre at fredsavtalen respekteres
-styrke og utvikle de frigjorte områdene for den fortsatte frigjøringa av hele Vietnam.

ARGUMENTER

De viktigste argumentene vi bruker for anerkjennelse av PRR er gjengitt i siste FV og dette nr. av FNLI. Skal derfor bare gjenta det viktigste her:

-PRR er en bredt sammensatt regjering, valgt på en folkekongress i de frigjorte områdene i 1969 (om grupper som deltar og PRRs program: se i FVs Programhefte).
-PRR har lokal administrasjon på regions- og distriktsnivå og i alle frigjorte byer og landsbyer. Disse er valgt i direkte valg og er direkte ansvarlige overfor folket.

-PRR representerer altså det vietnamesiske folket, og dets politikk: ut med de amerikanske angriperne, fred og nasjonal forsoning, sikre folkets demokratiske rettigheter, skape et fredelig, uavhengig og nøytralt Sør-Vietnam og sikre en fredelig gjenforening av landetalt dette er en politikk som folket støtter og tilsvare deres håp og aspirasjoner.

-PRR er i Paris-avtalen likestilt med den ulovlige Saigon-juntaen. Det fins altså ikke noe grunnlag for å diskriminere PRR i forhold til fascist-regimet i Saigon, ifølge denne internasjonalt anerkjente avtalen.

HVORDAN BØR VI JOBBE MED KAMPANJEN?

1. Spre propaganda og opplysning. FV har mye stoff om PRR-selg FV! Når dere har stand eller dørsalg er det lurt å fortelle litt om PRR, orientere om det på standen osv.

2. Sikre politisk bredde bak kravet. Sentralt arbeider vi med et bredt tverrpolitisk opprop, som foruten at det krever norsk anerkjennelse av PRR også oppfordrer til å reise kravet 1.mai og oppfordrer andre til å slutte seg til kravet. Lokalt bør en konsentrere seg om å få fagforeninger og klubber til å støtte kravet ved å vedta resolusjoner til regjeringa. Det lønner seg å utarbeide et kort forslag til resolusjonstekst og legge ved en skikkelig begrunnelse for at fagforeninga skal slutte seg til dette kravet

3. 1.mai bør vi få reist kravet om anerkjennelse i flest mulige tog og flest mulig seksjoner. Jobb for å få Anerkjenn PRR-kravet til å være med å prege årets 1.mai. Det betyr at vi sender henvendelser til alle partier og grupper som planlegger tog (el. deltakelse i tog) 1.mai og ber dem ta opp dette kravet. AUs syn er at dette bør gjelde alle tog, enten de arrangeres av Samorg, andre krefter i fagbevegelsen, partier eller grupper. Om FNL-gruppa ikke sjøl deltar i de ulike togene, bør vi arbeide for at flest mulig tog allikevel reiser dette kravet. Det er spesielt viktig at Samorg DNA-tog reiser dem, på bakgrunn av at forslaget om å anerkjenne PRR vil komme opp på såvel DNAs som LOs kongress i vår. Jo flere vi binder til dette kravet på forhånd, dess bedre.

4. PRR-dagene 6., 7. og 8. juni bør vi begynne å planlegge alt nå. Sentralt vil vi en av disse dagene overrekke regjeringa en diger, tjukk bunke av lokale resolusjoner og vedtak som krever anerkjennelse av PRR. Sørg for at den bunken blir så svær at vi må bruke lastebil til Stortinget! Det betyr at alle lokale resolusjoner og vedtak, enten

de fattes i ei fagforening, et elevråd, på et møte, på 1.mai eller hvor det nå er, blir ikke bare sendt til regjering og aviser, men også til oss!

5. Stortingsvalget. Dersom det fortsatt er aktuelt, vil trolig en fortsettelse av Anerkjenn PRR kampanjen være en god måte for Solkom å markere seg i valget på. Vi kan stille de ulike partiene overfor spørsmålet om hvordan de stiller seg til norsk anerkjennelse av PRR. Dette er en sak det er aktuelt for oss å diskutere framover.

FORHOLDET TIL INNSAMLINGA.

Med dette opplegget tror vi ikke at det vil bli alvorlige kollisjoner mellom arbeidet for å anerkjenne PRR og arbeidet med innsamlinga.

1. Innsamlinga er et tilbud til alle, de kan bidra eller sjøl samle inn. Vi kan aktivisere mange gjennom innsamlinga, og folk vil også da lettere støtte kravet om at PRR anerkjennes.

2. Ei vellykka innsamling er ikke bare et godt bevis på vår solidaritet med Vietnams folk, men og det beste argument vi kan gi regjeringa for å anerkjenne PRR: Da ser folk at PRR har støtte i Norge, og stor støtte.

Et appropos til alle som sitter i Saigon-juntaens fengsler.
Skrevet av Ho Chi Minh i 1945.

ALARM I VIETNAM.

Heller død enn slave!
Over heile landet mitt vaier dei raude flagga att.
Å, vere fange nå!
Kva tid slepp eg fri og kan ta del i kampen.

Ho Chi Minh